



ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΠΕΑΕΚ



ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ
ΣΥΓΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ



Η ΠΑΙΔΕΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΡΥΦΗ
Επιχειρησιακό Πρόγραμμα
Εκπαίδευσης και Αρχικής
Επαγγελματικής Κατάρτισης



ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ



Έργο: «Ενταξη παιδιών παλιννοστούντων και αλλοδαπών στο σχολείο - για τη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση (Γυμνάσιο)»

ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΔΙΗΜΕΡΙΔΑ

Εκπαιδευτικοί και μαθητές αναστοχαζόμαστε
και δρούμε στο πολυπολιτισμικό σχολείο



ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΕΙΣΗΓΗΣΕΩΝ

Τρίτη 24 Ιουνίου 2008, Αμφιθέατρο Δ7 Πανεπιστημιούπολη Γάλλου
Πέμπτη 26 Ιουνίου, Αμφιθέατρο του Πειραματικού Γυμνασίου
Πανεπιστημίου Κρήτης (Περιβόλια Παλιό Πανεπιστήμιο)
Ρέθυμνο

Ξενόγλωσσο μάθημα και πολυγλωσσία: Τα γερμανικά ως τέταρτη γλώσσα

Φωτεινή Γιαννακουδάκη

Εκπαιδευτικός,

Πειραματικό Γυμνάσιο

Πανεπιστημίου Κρήτης

Η προώθηση του ξενόγλωσσου μαθήματος μέσα στο πλαίσιο μιας πολύγλωσσης Ευρώπης και ιδιαίτερα σε σχέση με το μάθημα των γερμανικών, οφείλει να γίνει όχι μόνο μέσα από το θεσμικό πλαίσιο, αλλά μέσα από την έρευνα, την ανάπτυξη περισσότερο ευφάνταστων μέσων, αλλά και την επαρκή και συνεχή επιμόρφωση του εκπαιδευτικού δυναμικού. Υπό αυτές τις συνθήκες μπορεί το μάθημα των γερμανικών να προσαρμοστεί, έτσι ώστε οι μαθητές να είναι προετοιμασμένοι και για την εκμάθηση και άλλων γλωσσών. Για τη διδασκαλία και εκμάθηση των γερμανικών σαν δεύτερη, τρίτη ή τέταρτη γλώσσα μέσα σ'ένα πολυγλωσσικό πλαίσιο χρειάζονται εξειδικευμένα αναλυτικά προγράμματα, υλικοτεχνικά μέσα και νέες διδακτικές προσεγγίσεις. Επίσης απαιτεί μια τέτοια πολυγλωσσική αντίληψη τη συνεργασία εκπαιδευτών, ερευνητών και ιδρυμάτων των διαφορετικών γλωσσών, για την οποία συνεργασία πέρα από γλωσσικά όρια πρέπει να δημιουργηθούν οι κατάλληλες θεσμικές προϋποθέσεις, καθώς και διδακτικές ενσωμάτωσης και συνεργασίας προς όφελος της διδακτικής και εκμάθησης περισσότερων γλωσσών.

Η διαπολιτισμική προσέγγιση στην πράξη: παρανοήσεις και προφάσεις
Χατζηδάκη Ασπασία

**Επίκουρη Καθηγήτρια Π.Τ.Δ.Ε.
Πανεπιστημίου Κρήτης
aspahatz@edc.uoc.gr**

Την τελευταία δεκαπενταετία το φαινόμενο της γλωσσικής και πολιτισμικής ποικιλότητας στις σχολικές τάξεις απέκτησε μεγάλες διαστάσεις λόγω της άφιξης μεγάλου αριθμού οικονομικών μεταναστών και παλιννοστούντων ομογενών στην Ελλάδα. Η επίσημη εκπαιδευτική πολιτική υποστηρίζει την 'ένταξη' και την 'ενσωμάτωση' των μαθητών αυτών σε αντιπαράθεση με την 'αφομοίωση' τους στην ελληνική κοινωνία. Ωστόσο, η προσέγγιση της Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης που προτείνεται βάσει του Νόμου 2413 του 1996 δεν συνάδει με το πνεύμα της προσέγγισης αυτής αλλά διολισθαίνει σε μία διαχωριστική εκπαιδευτική πολιτική, που εξαντλείται σε εκπαιδευτικά μέτρα ειδικά για τους μαθητές με διαφορετικό εθνοτικό, θρησκευτικό και πολιτισμικό υπόβαθρο (Δαμανάκης, 2002). Από την άλλη μεριά, η σημερινή πολιτική του ΥΠΕΠΘ εγείρει ερωτηματικά σχετικά με το πώς αντιλαμβάνονται οι αρχές τη διαπολιτισμική προσέγγιση στην εκπαίδευση. Με αφορμή την υπόθεση του 132^{ου} Δ.Σ. Αθηνών θα συζητηθεί ο δημόσιος λόγος που εκφράζεται από την πολιτική ηγεσία σχετικά με το ποια πρέπει να είναι η διαχείριση των αλλοδαπών μαθητών που ζουν στη χώρα μας και θα αντιδιασταλεί με τα προτάγματα της διαπολιτισμικής παιδαγωγικής (βλ. λ.χ. Μάρκου, 1997), ώστε να αποκαλυφθούν οι προφάσεις και οι παρανοήσεις που διέπουν τον λόγο και τις πράξεις των ιθυνόντων.